

EPISTOLA.

Philosophum : sed illorum vota videtur nostra felicitas superare : diuino munere contigit nobis è Regia stirpe Princeps Theologus, qui disciplinam, quâ à puero imbutus est, non ostentationem scientiæ, ut loquitur Tullius, sed vitæ legem putat, & ab ea vel minimum recessisse, quasi piaculum exhorrescit. Atque hac est precipua mei consilij ratio. Quamuis enim more receptum sciam, litterarum patrocinium ambiri à viris Principibus, qui litteras magis ament quàm calleant, exemplo non dissimili Ecclesiasticæ potestatis, cuius vindices agunt, licet ab ea sibi vindicanda religiose abstineant. Sed quis neget munera litteraria, & sacra deberi magis, aut conuenientius dari Principibus, qui natalium juri merita adiunxere, & rerum diuinarum, humanarumque peritiam, morum sanctimonia auctam, cumulataque. Et hoc singularissimum est nostris dissertationibus pro lege, & antiqua doctrina præsidium. Amorem ferunt sua indole cæcum, & hoc malum auget, si res quibus videtur affici,

